

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 10Er/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5417202337
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Novotná
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2020:5417202337.3

Uznesenie

Okresný súd Dolný Kubín v exekučnej veci oprávneného: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom 921 22 Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného: Advokátska kancelária GOLIÁŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Trenčín, 1. mája 173/11, IČO: 47 234 679, s uvedenou adresou na doručovanie: 921 22 Piešťany, Teplická 7434/147, proti povinnému: U. W., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt XXX XX T. O., I. XXXX/XX, s oznámenou adresou na doručovanie: XXX XX M., F. XXX/X, o vymoženie 146,26 eur s príslušenstvom, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie **z a m i e t a** .

II. Oprávnenému súd voči povinnému náhradu trov exekúcie v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie **n e p r i z n á v a** .

odôvodnenie:

1/ Dňa 13.08.2019 bolo tunajšiemu súdu doručené podanie povinného, ktorým žiadal o zastavenie exekúcie s odôvodnením, že nie vlastnou vinou bol uznaným vinným z podvodu a poštu si nepreberal nakoľko v Dolnom Kubíne, kam mu bola doručovaná, ju nepreberal, lebo sa tam nezdržiaval. Uviedol, že od roku 2010 je na invalidnom dôchodku, vedie riadny život a ak aj nemôže pracovať, pomáha ľuďom, ktorí mu podali pomocnú ruku, aby nezostal na ulici. Poukazom na nízky dôchodok a nepriaznivý zdravotný stav povinný žiadal, aby súd jeho žiadosti vyhovel a exekúciu zastavil.

2/ Podľa § 243h zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v aktuálne účinnom znení (ďalej ako „Exekučný poriadok“), ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

3/ Podľa § 57 ods.1 písm. h) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom do 31.03.2017 (ďalej ako „EP“), exekúciu súd zastaví, ak majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie.

4/ Podľa § 58 ods. 1 EP, exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

5/ Zastavenie exekúcie je jedným z procesných prostriedkov ochrany účastníkov exekučného konania, predovšetkým povinného. Zákon umožňuje exekúciu zastaviť na návrh ako aj bez návrhu (§ 58 ods.1 EP). Za účelom preskúmania dôvodnosti návrhu povinného na zastavenie exekúcie súd výzvou zo dňa 09.10.2019 vyzval povinného, aby v súvislosti s podaným návrhom na zastavenie exekúcie preukázal súdu svoje sociálne a majetkové pomery preukazujúce neexistenciu majetku, ktorý by postačoval aspoň na úhradu trov exekúcie ináč, než len vyhlásením.

6/ Na uvedenú výzvu reagoval povinný podaním podaným na tunajší súd 13.11.2019, v ktorom vyhlásil, že nevlastní žiadne majetky ani finančné prostriedky, že žije len z invalidného dôchodku, ktorý poberá aktuálne vo výške 235,- eur mesačne. Z uvedeného príjmu hradí lieky, chodí na kontroly a všetko spotrebuje na živobytie, pričom uvedená suma nie je na dnešnú dobu vysoká. Uviedol, že nemá nikoho, kto by mu pomohol a tiež, že nemá ani vlastné bývanie. Konštatoval, že pomocnú ruku mu poskytla priateľka, ktorá je tiež na invalidnom dôchodku (polovičnom) a niekedy im ich dôchodky nepostačia ani na lieky. Preto žiadal, aby súd uvedené zohľadnil a exekúciu zastavil. Z potvrdenia Sociálnej poisťovne zo dňa 13.11.2019, ktoré povinný súdu dokladoval, vyplýva, že je poberateľom invalidného dôchodku vo výške 235,10 eur mesačne, pričom z uvedenej sumy sú vykonávané zrážky v sume 8,30 eur mesačne.

7/ Na výzvu súdu zo dňa 03.12.2019 sa k stavu exekúcie vyjadril podaním doručeným súdu dňa 10.12.2019 súdny exekútor JUDr. Martin Hermanovský, ktorý uviedol, že v priebehu exekúcie zistil príjem povinného - invalidný dôchodok, z ktorého sú vykonávané zrážky v prospech iného veriteľa, pričom majetkové pomery povinného doposiaľ nepreveril. Uviedol, že povinný predstavuje fyzickú osobu, u ktorej nie je vylúčené, že v budúcnosti nadobudne ďalší majetok, resp. po úhrade pohľadávky so skorším poradím budú realizované zrážky z dôchodku v prospech oprávneného v tejto exekúcii. Poukázal na to, že ak by došlo k zastaveniu exekúcie pre nemajetnosť povinného a povinný by v budúcnosti nadobudol exekvovateľný majetok, oprávnený by síce mal možnosť podať nový návrh na vykonanie exekúcie, ale riskoval by stratu poradia a rovnako aj premlčanie judikovaného nároku v prípade, ak po zastavení exekúcie uplynie premlčacia doba. Z uvedených dôvodov súdny exekútor žiadal, aby súd návrh povinného na zastavenie exekúcie ako neopodstatnený zamietol.

8/ Na vyjadrenie sa k návrhu povinného súd výzvou zo dňa 24.01.2020 vyzval aj oprávneného, ktorý v podaní doručenom súdu dňa 07.02.2020 uviedol, že je toho názoru, že povinným tvrdená nemajetnosť nezakladá žiaden dôvod na vyhovieť návrhu na zastavenie exekúcie a uvedený návrh považuje za nedôvodný, nakoľko jeho finančná situácia sa môže v budúcnosti zmeniť a jeho príjem môže vzrásť tak, že bude schopný uhradiť aspoň časť pohľadávky, určitými mesačnými splátkami, prípadne sa môže povinný v budúcnosti zamestnať, alebo mu môže byť priznaná dávka sociálneho poistenia. Oprávnený ďalej konštatoval, že povinný sa nemôže zbaviť dlhu vyhlásením, že jeho finančná situácia je nepriaznivá, a preto je exekúcia nevykonateľná. Poukázal na to, že je povinnosťou súdneho exekútora, aby v priebehu exekúcie zistil, či majetok povinného či je dostatočný na to, aby mohol byť v konaní uspokojený aspoň nárok na trovy exekúcie. V prípade negatívneho zistenia je potom povinnosťou súdneho exekútora podať podnet na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku. Napokon oprávnený konštatoval, že povinný vo svojom návrhu nespĺnil dôkaznú povinnosť, ale ani povinnosť tvrdenia, že v jeho prípade sa môže jednať len o prechodný stav. Preto s poukazom na uvedené oprávnený žiadal, aby súd návrh povinného na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol a priznal oprávnenému náhradu na ďalšie trovy exekučného konania vo výške 22,70 eur.

9/ Z obsahu spisu mal súd preukázané, že v tomto prípade je súdnym exekútorom JUDr. Martinom Hermanovským vedená pod č. EX 1933/2017 exekúcia voči povinnému na návrh oprávneného za účelom vymoženia pohľadávky z exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Brezno č. k. 3T/59/2014-91 zo dňa 17.07.2014. Uvedeným rozsudkom súd uznal povinného v tomto exekučnom konaní, U. W., za vinného zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona. Citovaným rozsudkom bola povinnému okrem iného uložená povinnosť nahradiť poškodenému - oprávnenému v tomto exekučnom konaní škodu vo výške 236,26 eura. Z dôvodu, že z uvedenej škody uhradil povinný oprávnenému len časť vo výške 90,- eur, požiadal oprávnený návrhom zo dňa 30.03.2017 o vykonanie exekúcie voči povinnému pre vymoženie zostatku pohľadávky vo výške 146,26 eur s príslušenstvom.

10/ Z listín predložených povinným, vyjadrenia oprávneného a vyjadrenia súdneho exekútora, ktoré si súd zadovážil v procese preskúmania návrhu povinného na zastavenie exekúcie, zistil, že pohľadávka oprávneného doposiaľ nebola uhradená ani v časti. Tu súd poznamenáva, že exekučným titulom pre vedenie exekúcie voči povinnému je právoplatný a vykonateľný rozsudok Okresného súdu Brezno č. k. 3T/59/2014-91 zo dňa 17.07.2014 a ak aj povinný v návrhu na zastavenie exekúcie poukázal, že nie vlastnou vinou bol uznaný vinným z podvodu, uvedené konštatovanie je pre súd irelevantné. Už v procese rozhodovania o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie tunajší súd, ako exekučný súd, s poukazom na ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku preskúmal žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh oprávneného na vykonanie exekúcie a exekučný titul a keďže nezistil žiaden rozpor so zákonom, súdnemu exekútorovi JUDr.

Martinovi Hermanovskému udelil dňa 15.06.2017 poverenie na vykonanie exekúcie voči povinnému za účelom vymoženía pohľadávky oprávneného. EP vo vyššie citovanom ust. § 44 ods. 2 tretia veta zvýraznil zodpovednosť exekučného súdu za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, keď uviedol, že ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne a v ust. § 57 ods. 2 EP je uvedené, že exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona. Materiálnym predpokladom exekúcie je exekučný titul. Okresný súd Dolný Kubín, ako exekučný súd, zo zákona preskúmal podmienky zákonnosti tohto exekučného konania a zistil, že toto je vedené na základe exekučného titulu, rozsudku súdu, tak ako je vyššie citovaný, ktorý okrem uznania za vinného zaväzuje povinného aj k povinnosti nahradiť poškodenému (oprávnenému v tomto exekučnom konaní) škodu vo výške 236,26 eur. Zo súdnych rozhodnutí exekučnými titulmi sú len vykonateľné rozhodnutia súdov, v tomto prípade vykonateľný rozsudok, pričom pod vykonateľnosťou sa vo všeobecnosti rozumejú účinky rozhodnutia umožňujúce núteným spôsobom aj proti vôli povinného realizovať povinnosť na plnenie obsiahnutú vo výroku rozhodnutia, ktorá nebola dobrovoľne splnená. Preto, ak vyššie uvedený súd vydal rozsudok, rozhodol tak v súlade s platnými zákonmi. Exekučnému súdu už neprináleží v rámci exekučného konania preskúmať právoplatné a vykonateľné rozhodnutie vydané všeobecným súdom. Uvedené by muselo byť v zákone výslovne uvedené, pretože takéto preskúmanie ide nad rámec preskúmania formálnej a materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu.

11/ Čo sa týka návrhu povinného na zastavenie exekúcie z dôvodu jeho nemajetnosti odôvodnenej nízkym dôchodkom a zdravotným stavom, súd ani z podania povinného, ani z podania súdneho exekútora nemal preukázané, že povinný vlastní nejaké nehnuteľnosti, ani hnutel'né veci vyššej hodnoty (napr. motorové vozidlo a pod.), no mal preukázané, že má pravidelný príjem vo forme invalidného dôchodku, z ktorého aj aktuálne sú vykonávané zrážky v prospech ďalšieho veriteľa. Súd po preskúmaní vyjadrení oprávneného, povinného a súdneho exekútora dospel k záveru, že aj keď majetkové pomery povinného nie sú štandardné, má zabezpečený pravidelný príjem, z ktorého za splnenia zákonných predpokladov sú mu vykonávané zrážky za účelom úhrady pohľadávky ďalšieho veriteľa a je preto predpoklad uspokojenia aj pohľadávky oprávneného vymáhanej v tomto exekučnom konaní a trov exekúcie. Aj keď pre zastavenie exekúcie nie je potrebný súhlas oprávneného, nesporne v danom prípade dochádza ku stretu práva povinného na podanie návrhu na zastavenie exekúcie s právom oprávneného na svoju judikovanú pohľadávku. Napriek tomu však za súčasného stavu nie je namieste vyhovieť návrhu povinného a exekúciu zastaviť. Vychádzajúc z nálezov Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 359/2011-17, II. ÚS 421/2011, III. ÚS 432/2011 a IV. ÚS 452/2011, „ak nastala zmena podmienok a predpokladov vedenia konania a tým sú splnené podmienky, že povinný nemá žiadny hnutel'ný majetok a nehnuteľnosti ani príjem, ktorý by mohol byť predmetom exekúcie, je potrebné ju zastaviť.“ S poukazom na vyššie uvedené súd nemal preukázanú takú nemajetnosť povinného, ktorá by odôvodňovala zastavenie exekúcie vedenej voči nemu postupom podľa § 57 ods. 1 písm. h) EP. Aktuálne sú z invalidného dôchodku povinného vykonávané zrážky na pohľadávku iného veriteľa. Aj keď je zrejme sociálna a finančná situácia povinného ťaživá, súd konštatuje, že jeho pomery nie sú mimoriadne ťaživé natoľko, žeby odôvodňovali zastavenie exekúcie, nakoľko aktuálne mal súd preukázané, že mu je v prospech iného veriteľa vykonávaná Sociálnou poisťovňou zrážka z jeho príjmu, ktorým je invalidný dôchodok. Keby boli majetkové a sociálne pomery povinného tak ťaživé a život ohrozujúce, ani Sociálna poisťovňa by k vykonávaniu zrážok z invalidného dôchodku povinného nepristúpila.

12/ Nakoľko súd nezistil žiaden zákonný dôvod, pre ktorý by mal exekúciu vedenú voči povinnému súdnym exekútorom JUDr. Martinom Hermanovským pod č. EX 1933/2017 zastaviť, bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia. Dôvodné je v exekúcii voči povinnému pokračovať. Kompetentným na posúdenie stavu majetku povinného v nadväznosti na reálny predpoklad vymoženía pohľadávky oprávneného je vo veci konajúci súdny exekútor, ktorý doposiaľ nedal súdu podnet na zastavenie exekúcie pre nemajetnosť povinného. Rovnako povinný žiadnym spôsobom nepreukázala, že jeho majetok nepostačuje ani na úhradu trov exekúcie, preto návrh na zastavenie exekúcie v dôsledku nemajetnosti povinného postupom podľa § 57 ods. 1 písm. h) EP súd vyhodnotil ako nedôvodný. Súd akceptoval aj nesúhlas oprávneného so zastavením exekúcie, nakoľko oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie voči povinnému za účelom vymoženía svojej judikovanej pohľadávky a nesúhlasí so zastavením exekúcie aj z dôvodu, že v prípade zastavenia exekúcie môže byť v budúcnosti ohrozené opätovné podanie návrhu na exekúciu pre možnosť vzniesenia námietky premlčania práva na vykonanie rozhodnutia (pre vek povinného a skutočnosť, že exekučný titul, pre ktorý je vedená voči povinnému exekúcia, nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 17.07.2014),

návrhu povinného na zastavenie exekúcie nevyhovelo a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto uznesenia.

13/ V predmetnej veci si oprávnený za podanie vyjadrenia k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, ktoré podal na výzvu súdu prostredníctvom jeho právneho zástupcu, uplatnil voči povinnému náhradu trov vo výške 22,70 eura.

14/ Podľa § 200 ods. 1 EP, trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku. Povinný má nárok na náhradu trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so vznesenými námietkami proti exekúcii, ak sa námietkam vyhovel (§ 50).

15/ Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej ako „CSP“).

16/ Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

17/ Podľa § 1 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v účinnom znení (ďalej ako „vyhláška“), vyhláška upravuje spôsob určenia a výšku odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta za právne služby poskytované klientom na základe dohody alebo ustanovenia na to oprávneným orgánom.

18/ Podľa § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky, patrí odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny, ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

19/ V danom prípade právnym zástupcom oprávneného uplatnené trovy exekúcie vo výške 22,70 eur pozostávajú z trov právneho zastúpenia za úkon právnej služby - vyjadrenie sa oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Trovy právneho zastúpenia za uvedený úkon predstavuje tarifná odmena podľa § 10 ods. 1, 2 vyhlášky počítaná zo základu - výšky vymáhanej pohľadávky, ktorou je suma 146,26 eura, z ktorej odmena s poukazom na ust. § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky v rozsahu 1-ice činí 8,3 eur. K tarifnej odmene náleží aj režijný paušál s poukazom na ust. § 16 ods. 3 vyhlášky, v danom prípade v sume 10,62 eur a náhrada DPH (20 %) z odmeny a režijného paušálu s poukazom na ust. § 18 ods. 3 vyhlášky, čo je 3,78 eura.

20/ Čo sa týka trov právneho zastúpenia uplatneného oprávneným za úkon - vyjadrenie sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, súd sa s oprávneným nestotožnil a náhradu trov právneho zastúpenia za uvedený úkon mu nepriznal. Dôvodom uvedeného postupu bola skutočnosť, že vyhláška v ust. § 13a ods. 2 písm. c) presne špecifikuje úkony právnej služby, za ktoré prináleží odmena, keď uvádza, že odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí, ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu, pričom priznanie odmeny za úkon vyjadrenia sa k návrhu na zastavenie exekúcie toto ustanovenie neobsahuje. Citované ustanovenie priznáva právo na odmenu konkrétne za dva prípady vyjadrenia, a to za vyjadrenie sa k návrhu na začatie konania a k za vyjadrenie sa k odvolaniu.

21/ Uvedeným postupom súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie oprávnenému náhradu trov exekúcie pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia za úkon - vyjadrenie sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 58 ods. 5 EP, § 355 ods. 2, § 357 písm. m) a § 362 ods. 1, CSP v spojení s § 9a ods. 1 EP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a jeho podpísania) a § 127 ods. 2 CSP (uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).